

Fra dronernes verden

Af Ole Henningsen

Fremkomsten af forskelligartede droner har formentlig i de senere år været årsag til visse ufo-oplevelser i bl.a. England.

I Facebook-gruppen [Skandinavisk UFO Information - Debatforum](#) skrev Søren Rosenberg Jensen fra Nakskov den 25. juli 2013 om små fjernstyrede multirotorfly:

Vi er en del der er begyndt at bygge fjernstyrede multirotor, også i Danmark. De kan f.eks. monteres med lys eller trådløst videoudstyr og laves i mange forskellige propelkonstruktioner.

Indtil det bliver alment kendt i befolkningen (udover „drone-begrebet“), så er der nok mange, der tænker sit over at se sådan en på himlen. Og når man flyver med sådan en, så forstår man hurtigt, at det er komplet umuligt at vurdere afstand i mørket, når noget er mere end en 10 meter væk.

En af Søren Rosenberg Jensens natoptagelser med et multirotorfly kan ses på adressen:

<http://www.youtube.com/watch?v=u1e5Y9YVxfw>.

Natoptagelser af T-formet multirotorfly med lys på.

Foto: Søren Rosenberg Jensen

Søren Rosenberg Jensen fremviser sit nyeste hjemmebyggede multirotorfly til åbent hus arrangement på Maribo Flyveplads i Holeby på Lolland 28. juli 2013.

Foto: Ole Henningsen

Mange anvendelsesmuligheder

Søren Rosenberg Jensens stemningsfulde optagelser i havblik fra fiskerlejet Onsevig på Nordvestlolland viser en af de mange anvendelsesmuligheder for denne type af private eller kommercielt byggede fly: http://www.youtube.com/watch?v=g29yk1_r1ys.

I Lolland-Falsters Folketidende beskrev journalist Mogens Warrer den 3. og 6. august 2013, hvordan Stephan Mølvig, der er miljøtekniker hos firmaet Cowi, anvender en lille drone på 800 gram til fotografering og 3-D kortlægning af det gamle værftsområde ved dok 2 i Nakskov Havn, så dronerne er kommet for at blive på både privat og kommercielt plan.

Kun fantasien - og lovgivningen - sætter grænser for deres anvendelsesområder.

Søren Rosenberg Jensens hjemmebyggede og funktionsdygtige multirotorfly.

Foto: Ole Henningsen

Jensens yderst

Artielseerie om droner i Politiken

De første efterlysninger af bortfløjne droner har allerede været at se i medierne, og Politiken omtalte 2., 3. og 4. juli nogle af de mange anvendelsesmuligheder, som allerede var i gang eller på idéplanet i Danmark.

Nettet vrirler med artikler om droner og deres brug - også om flyvereglerne. Læs

fx: <http://www.politiken.dk/indland/ECE2011844/hundredvis-af-danskere-har-droner/>,

<http://www.politiken.dk/indland/ECE1981715/fakta-saadan-er-reglerne-for-flyvning-med-droner/>,

<http://www.politiken.dk/indland/ECE2014206/droner-kan-give-dansk-jobeventyr/> og

http://www.videnskab.dk/search/apachesolr_search/drone?filters=tid%3A4.

Og at størrelserne for multirotorfly kan variere ses af dette klip på YouTube:

<http://www.youtube.com/watch?v=L75ESD9PB0w>.

Der er mange modeller på markedet. <http://www.nakskovwebtv.dk/index.html>.

Carport beskadiget i Tyskland

Lidt uheldigt gik det for en dronepilot i Tyskland. Hessen Tageblatt beretter i starten af august 2013 om et nedstyrtet privat Quadrocopter udstyret med 4 propeller og et lille kamera, der har beskadiget en carport. „Piloten“ efterlyses, da skaderne iflg. ejeren af carporten er på mindst 500 euro.

Kilde: <http://www.hessen-tageblatt.com/barntrup-ufo-beschaedigt-carport-83592>

I et nyt treårigt projekt er Københavns Universitet og Datalogisk Institut af Miljøstyrelsen blevet sat til at undersøge, hvordan droner udstyret med kamera og gps-koordinater på en hurtigere og nemmere måde end i dag kan producere såkaldte ukrudtskort. Altså kortlægge de områder på landmændenes marker, hvor der er brug for at bekæmpe ukrudt med pesticider. Herom beretter ritgau/Lolland-Falsters Folketidende 20. august 2013

Dronefly testes fra lufthavnen i Odense

Ubemandede dronefly er de sidste par år testet over Fyn med Odense lufthavn som base. Det er et samarbejde mellem Boeing, Odense by og Odense lufthavn, Beldringe, der har eksisteret i nogen tid. Målet er fortsat at gøre Odense Lufthavn til europæisk testcenter for førerløse fly. Firmaet Boeing gennemfører eksperimenterne med de førerløse fly (droner), der støtter virksomhedens forsknings- og udviklingsmålsætninger, siger Vice President for Strategy & Business Capture for Boeing Defense, Space & Security, Tom Bell.

Læs og se mere på tv2fyn.dk: <http://www.tv2fyn.dk/article/327514:Dronefly-i-Odense>.

TV2Øst fik en drone i baggrunden

Ca. 6 min. inde i denne nyhedsudsendelse den 20. september 2013 er der et indslag om Danmarks-mesterskabet i fladfisk i Onsevig på Nordvestlolland.

I baggrunden ser man flere gange med den mørkeblå himmel som baggrund et lille lys flyve op og ned og siden komme nærmere i venstre side af billedet.

Det er lokale droneflyvere Team Big Bandit, der laver en lille opvisning, der tydeligt demonstrerer, hvad vi kan vente os at fotos og videoer fra nær og fjern i fremtiden: <http://www.tv2east.dk/video/2013-09-20/dm-i-fladfisk>.

Er man på Facebook kan droneflyverens samtidige optagelse heraf ses på denne adresse: <https://www.facebook.com/photo.php?v=10151610105205825>.

Endnu flere muligheder for fejlfortolkninger fremover

Ingen tvivl om, at de mange forskelligartede typer af små eller større droner til både hobbymæssige og mere professionelle formål, vil blive en stadig stigende udfordring for de interesserede enkeltpersoner og grupper rundt om i verden, der fortsat vil anvende ressourcer på at forsøge at efterforske og forklare folks ufo-oplevelser.

Droner kan mindske landbrugets brug af pesticider

Små dronefly kan snart blive et vigtigt arbejdsredskab for landmændene. Droner har et stort potentiale til at nedbringe mængden af pesticider på markerne, mener en forsker.

I et nyt treårigt projekt er Københavns Universitet og Datalogisk Institut af Miljøstyrelsen blevet sat til at undersøge, hvordan droner på en hurtigere og nemmere måde end i dag kan producere såkaldte ukrudtskort.

Altså at kortlægge de steder på landmændenes marker, hvor der er brug for at bekæmpe ukrudt med pesticider.

Jesper Rasmussen, der er en af projektets forskere fra Københavns Universitet, siger til netmediet Foodculture.dk, at droner har et stort potentiale i landbruget, fordi de stort set er selvkørende og nemt kan overflyve og fotografere store markarealer.

Nu mangler vi blot at få udviklet et elektronisk system, som kan behandle billederne automatisk, så landmanden kan få udskrevet kort over, hvor ukrudtet befinder sig, og nemt kan sætte ind med ukrudtsbekæmpelse, fortæller Jesper Rasmussen.

Dronerne er udstyret med kameraer og GPS-koordinater. De tager fra cirka 100 meters højde et forudbestemt antal billeder, som viser, hvor der er særligt brug for ukrudtsbekæmpelse.

Brugen af droner i landbruget er et relativt nyt begreb, og forskerne undersøger lige nu, hvordan dronernes fotografiske data kan blive lettilgængelige for landmændene.

Af samme årsag er Datalogisk Institut i gang med at udvikle software, der automatisk kan kortlægge markerne via dronernes data.

Fordi drone-teknologien til landbruget stadig er på forskningsstadiet, er der endnu ikke mange landmænd, der har fået øjnene op for de muligheder, som åbner sig ved at bruge droner.

Men den udviklingen kan meget hurtigt vende, siger Jesper Rasmussen til Foodculture.dk.

På få år er priserne på droner blevet meget lave, så de fleste landmænd har råd til at anskaffe sig droner som arbejdsredskaber. Der kan meget hurtigt blive skabt et marked for droner i landbruget, spår Jesper Rasmussen.

/ritgau/

At der er gang i dronerne på mange planer understreges af astrofysiker og chefkonsulent ved DTU Space Michael Linden-Vørnles oversigtsfoto fra et besøg på verdens største handelsmesse for ubemandede fartøjer afholdt i starten af august 2013 i Walter E. Washington Convention Center, Washington D.C.

Overværede rumvæsner baseballkamp i Canada?

Af Michael Jeppesen

Er det en fugl, et fly, eller et bevis på at der eksisterer liv fra andre planeter?

Ja, spørgsmålene i medierne kan være mangeartede og ret så sensationelle, men de seneste „nærkontakter“ rapporteret af lokale ufobloggere, skyldes et omfattende reklamestunt udført af ingen ringere end planetariet H.R. MacMillan Space Center i Vancouver, Canada.

Billedet af en „drone“ i form af planetariets top blev fanget af webkameraer, mobiltelefoner og på video i og omkring områder som Deep Cove, Jericho Beach, Burrard og Cornwall, samt Nat Bailey Stadium, og inkluderede også sidste aftens Vancouver Canadians baseballkamp, den 3. september 2013.

Formålet med den falske ufo var at skabe opmærksomhed omkring det nye planetariums attraktion i Vanier Park.

Alene YouTube videoen af Nat Bailey Stadium ufoen opnåede hurtigt mere end 200,000 hits. Se den her: <http://www.youtube.com/watch?v=irItgeBZ7ds>

Planetariet samarbejdede med reklamefirmaet MacLaren McCann, der udviklede en ekstrem reklamekampagne, der bestod i strategisk at udgive fotos af observationerne gennem sociale medier til ufobloggere, Twitter og Facebook.

Kampagnen suppleres af en charmerende video, der viser den samme Space Centre-formede ufo flyve ind og erstatte den gamle bygning med den nye. Sloganet siger:

„New and improved. H.R. MacMillan Space Centre Planetarium Theatre.“

Se reklamen her: <http://youtu.be/wDRj2zGzvic>.

Først den 10. september nåede observationen de danske medier. Det var Ekstra Bladet og TV2 Nyhederne, som var hurtigst ude. På SUFOI's debatforum på Facebook nåede den også frem.

Ekstra Bladet skriver, at Vancouver Canadians tweetede omkring ufoen, samt at en lokal avis skulle have spekuleret i, om det kunne dreje sig om en fjernstyret helikopter eller en form for drage. Mange andre gæt

kunne være, at det var flytrafik fra den nærliggende lufthavn, der kan spottes i den retning objektet blev filmet.

TV2 Nyhederne skriver mere detaljeret om, at mens ufoen var på himlen scorede Vancouver Canadians fire point, og efterfølgende dukkede de første tweets op på nettet med hashtagget #LuckyUFO. Spillerne postede billeder af det uidentificerede flyvende objekt, der blev set i begyndelsen af sjette inning til højre for banen (ikke i retningen af lufthavnen, der ligger indenfor 5 km fra Nate Bailey Stadium).

På SUFOI's debatgruppe på Facebook postede Mark Smith et link<http://www.canada.com/technology/truth+there+Space+centre+owns+stunt+over+Bailey+Stadium+with+video/8894574/story.html>, der fortæller at det hele er et svindelnummer - et reklamestunt!

Radiostyret multirotorfly

Hvis Ekstra Bladet og TV2 Nyhederne læser danske nyheder med lige så stor interesse, som man læser de sensationelle udenlandske, kan man vel forvente forklaringen i tilslutning til deres oprindelige beretning og mere varsomhed fremover eller??

Links

[Ekstra Bladet](#),
[TV2 Nyhederne](#),
[SUFOI Facebook](#),
<http://www.openminds.tv>,
<http://www.vancourier.com>,
<https://twitter.com/vancouverians>,
<http://globalnews.ca/> og
<http://www.spacecentre.ca/>

Flere billeder:

<https://twitter.com/kdkeitel/> og

<https://twitter.com/Brennnasty/>.

Screenshots fra videoen: (klik [her](#) for at se albummet og downloade billederne)

Direkte søgning på Twitter på #LuckyUFO kan ses [her](#). Nate Bailey Stadium på Google

Maps:<http://goo.gl/maps/67mhq> og

H.R. MacMillan Space Centre på Google Maps: <http://goo.gl/maps/nLXN2>.

Kilde: <http://ufomystik.wordpress.com/2013/10/28/overvaerede-rumvaesner-baseballkamp-i-canada/>.

Øverst på billedet er planetariet, der viser retningen til Nate Bailey Stadium (indenfor 5 km), hvilket illustrerer, at der heller ikke kan være tale om et fly der kan ses fra lufthavnen, der befinder sig i retning ud af billedet i bunden ca. 7,2 km væk.

Illustration: Michael Jeppesen

„Ufoen” er et radiostyret multirotorfly, der er "forklædt" som toppen af planetariet.

En velmenende, stædig og stormomsust idealist
er gået bort:

Ildsjælen, der startede SUFOI i 1957, er død

Engang kendte hele Danmark den uforfærdede major H.C. Petersen, der satte ufo'er på dagordenen her i landet. Men de sidste år var der stilhed omkring den omstridte ufo-forsker, som nu er død, 89 år.

„Tallerken-Petersen er død!”

Engang ville de ord have udløst overskrifter i alle danske aviser. Omkring 1960 havde alle danskere hørt eller læst om kaptajnløjtnant Hans Christian Petersen fra flyvestation Skrydstrup, der frygtløst kæmpede for at få sandheden om flyvende tallerkener frem. Han var manden, der gjorde ufo'er til et begreb, alle kender og bruger - eller misbruger.

H.C. var også den primære drivkraft bag stiftelsen af SUFOI d. 17. december 1957 i Skrydstrup, hvor han blev valgt som foreningens første formand, og han sloges resten af sit liv for at få verden til at tage de utallige beretninger om uidentificerede flyvende objekter alvorligt.

Han gik så helhjertet imod ufo-hemmelighedskræmmeriet, at mange fik ondt af hans bramfri kritik. Nogle opfattede den ligefrem som upassende for en tjenestemand i netop *forsvaret*.

Men H. C. talte af et ærligt hjerte, og han havde faktisk særdeles god grund til at tro, at vi blev ført bag lysets om ufo-fænomenerne. For han havde konkret oplevet, at USA løj om sin ufo-forskning.

Efter Kenneth Arnolds oprindelige observation af ni flyvende skiver i 1947 havde USA igangsat - og nedlagt - to undersøgelser af de mystiske himmelsyn, nemlig Project Sign og Project Grudge. Begge stoppede uden konkrete resultater. Og mens H.C. var på efteruddannelse i USA i 1952, læste han i *Mobile Gazette*, at den tredje undersøgelse, Project Blue Book, nu også blev erklæret lukket.

Men da han i 1953 blev sendt til videreuddannelse på Wright Patterson Air Force Base i Dayton, Ohio, så han med egne øjne, at Project Blue Books levede i bedste velgående. Dets hovedkontor på basen fungerede stadig. Det havde endda travlt.

Kaptajnløjtnant H. C. Petersen i sit hjem i Vojens foran Danmarkskortet med markeringer af se seneste ufo-observationer.

Foto: SUFOI Picture Library

Arnolds ni skiver

Ufo'er kom første gang i verdens søgelys, da den amerikanske forretningsmand og pilot Kenneth Arnold fra Idaho d. 24. juni 1947 så ni flyvende skiver bevæge sig over himlen ved Mount Rainier i staten Washington med mindst 2000 km i timen - ca. tre gange hurtigere end noget jordisk fly dengang.

Arnold rapporterede observationen over radioen og blev modtaget af journalister, da han landede i Yakima. Da han her sammenlignede de ni objekter med kæmpestore flyvende tallerkener, var et nyt begreb født.

Hans historie gik verden over.

Men flyvende tallerkener troede H.C. Petersen ikke på, før han til sin forbløffelse fandt Project Blue Book hovedkontoret i fuld aktivitet.

Det fik H.C. til at fokusere på ufo-gåden og kom til at præge resten af hans liv. Hvorfor førte myndighederne offentligheden bag lyset? Og da han ikke kunne få klar officiel besked, søgte han andre kilder.

Påstande om kontakt

Efter Arnolds observation i 47 var en håndfuld mennesker stået frem med - indbyrdes uforenelige - påstande om, at de havde haft kontakt med ufo-piloter fra andre planeter.

Én af dem vandt H.C.'s tillid: Professor *George Adamski*, Mount Palomar, som i sin 1953-bog „Flyvende Tallerkener er landet” fortalte, at han og seks andre den 20. november 1952 så en ufo lande i ørkenen ved Desert Center i Californien. Han var selv gået ud i ørkenen og havde talt med ufo'ens pilot, et venligt venusiansk *menneske* ved navn Orthon.

Adamski havde en god case i forhold til andre kontaktpersoner: De seks vidner bekræftede, at de havde set ufoet lande og Adamski gå ud til landingsstedet - og at han senere kom tilbage og begejstret fortalte om mødet med Orthon. Adamski havde også en serie fotos af ufoen.

Ydermere kunne han fremvise et brev fra en R.A. Straight, der på officielt statsbrevpapir - bekræftede ufoernes eksistens. Endelig gav Adamskis professor-titel og adressen på Mount Palomar nok også en vis pondus. Det astronomiske observatorium på bjerget var jo verdensberømt.

At Adamski *ikke* var astronom, at han *selv* havde tildelt sig titlen professor, og at han arbejdede som altnuligmand og åndelig vejleder i en lille gruppe, som drev en restaurant ved vejen op til observatoriet, lagde H.C. mindre vægt på. Måske vidste han det slet ikke i starten. Men han blev - og *forblev trofast* - overbevist om Adamskis ærlighed.

Mennesker på alle Solens planeter

Der var ifølge Adamski ikke horrible aliens, men *mennesker* på Venus og alle solsystemets andre planeter. Endda mennesker, som var højere udviklede og klogere end os jordboer og dybt bekymrede for, at vi skulle udrydde os selv i en atomkrig.

Dengang lå bomberne over Hiroshima og Nagasaki kun syv år tilbage. Rædselsbillederne stod i frisk erindring, og alle vidste, at både USA og Sovjetunionen sled for at udvikle endnu værre a-bomber. En kombination af disse supervåben med superhurtige flyvende tallerkener, var - bevidst eller ubevidst - en skrækvision i manges baghoveder.

Var Adamskis bevismateriale spinkelt, var hans budskab til gengæld opmuntrende: Vi skulle lægge stilen om, blive rare ved hinanden og stoppe den vanvittige oprustningskurve mod global dommedag.

Så ville vi engang blive optaget i de andre planeters ædle selskab og dele deres fantastiske viden, bl.a. om fri energi fra kosmos. Slut med slid med tørvemoser, kulminer, gas- og olieproduktion osv. Ingen himmelflyvende benzinpriser. Ubegrænset gratis energi til alle.

Det var næsten for godt til at være sandt.

Men H.C. kom til at stole på Adamski og drog hjem til Danmark for at videregive hans budskab. Det førte til stiftelsen af SUFOI - *Syd-Jydsk UFO Investigation* - 15. december 1957. Den nye forening arbejdede tæt sammen med UFO-FYN og Dansk Interplanetarisk Selskab for Contact. Desuden fandtes der et par mindre grupper ufo-interesserede i Danmark.

Navnet SUFOI blev senere ændret til Skandinavisk *UFO Investigation*. Og endnu senere til Skandinavisk *UFOInformation*. (SUFOI, som vi kender det i dag).

Dobbelt ild fra dag 1

Som formand for SUFOI kom kaptajnløjtnant Petersen i dobbelt ild fra dag 1: På den ene side fra skeptiske myndigheder og forskere, der opfattede ufo-problemet som et luftkastel. Og på den anden siden fra mere eller mindre „åndelige“ grupper, der mente, at ufo'erne (uanset om de var materielle eller abstrakte) varslede en voldsom omvæltning på Jorden.

Forfatteren af denne artikel hørte første gang om Adamski og det „åndelige aspekt af UFO-sagen“ i vinteren 58-59, da jeg som 19-årig blev journalistelev på avisen Sønderjyden i Aabenraa. Jeg havde samlet klip om ufo'er siden 1952 og var fyr og flamme efter at vide mere. Så jeg ringede til H.C. for at blive medlem af SUFOI.

BEKLAGER! Man optog ikke journalister.

Lidt uventet fra en organisation, der påstod, at pressen ikke gad beskæftige sig med ufoer. Men H.C.'s holdning var krystalklar. Og der var altså også blevet gjort meget grin med både de flyvende tallerkner og H.C. selv.

Derfor mødte jeg ham først personligt ved et foredrag på Folkehjem i Aabenraa 5. februar 1959. Han talte ivrigt, og jeg noterede lige så ivrigt. Foredraget var spændende, og jeg fór op på redaktionen og skrev trekvart side - i datidens store dagbladsformat.

For at være sikker på at få artiklen med i næste dags avis afleverede jeg efter et par timers søvn selv manuskriptet ved første morgenbus til Sønderborg. Dengang skulle alt jo sættes af typografer - i bly - før det kunne trykkes.

Trods tunge øjenlåg afventede jeg så avisen med spænding - og fik en brat nedtur: Den var af en hårdet redaktionssekretær reduceret til ca. fem linjer om, at H.C. havde holdt samme foredrag som 50 gange før, og så ca. 25 linjer om, at to amerikanere, Wayne S. Aho og Otis T. Carr, 7. december 59 ville flyve til Månen i et 30 tons rumskib, som kunne flyve i 30 år uden brændstof. O. T. Carr havde afluret ufo'erne, hvordan man hængte sig på universets frie energi.

Det månetrip havde kun været et par sidemærkninger i H.C.'s tale.

Jeg forstod med ét lidt bedre hans forhold til pressen.

(Men Otis T. Carr blev tre år senere idømt 13 års fængsel for at have solgt uregistrerede aktier i OTC-Enterprises. Rumskibet eksisterede ikke.)

Et varmt ufo-miljø

Unge SUFOI-medlemmer mødtes i HC's og Jyttes gæstfrie hjem i Sunds i august 1963. Fra venstre ses artiklens forfatter, Per Borgaard, Jørgen Rørbæk Nielsen samt Carsten Hedegaard Pedersen, senere leder af SUFOI's Rapportcentral.

Foto: Ole Henningsen

Med mødet på Folkehjem kunne min kontakt til H.C. og ufo-sagen være død i fødslen. Men et ægtepar i Stollig på Løjt Land besluttede at starte en lokal SUFOI-gruppe, og Gerda Rørbæk Nielsen og hendes mand Aksel var ikke rædde for journalister. End ikke 19-årige.

De var et par herlige, åbne og søgende mennesker, som efter at have set noget sært på himlen havde kontaktet H.C. og de svingede fra starten godt sammen. Derfor kom Aksel i SUFOI's ledelse, og Gerda blev snart SUFOI's ideolog, der udlagde Adamski mere intelligent end Adamski selv.

Hos Gerda og Aksel kunne man diskutere alt. Der var tolerance i højsædet, også over for skeptikere, selv om de to selv godtog Adamski. Gerda havde som ung reageret mod en stram og intolerant version af kristendommen og i stedet fundet den danske mystiker Martinus' „Det tredje testamente“. Hun blev grebet af læren om, at mennesket gennem utallige genfødsler er på vej mod stadigt højere bevidsthedstilstande.

Det passede som fod i hose med Adamskis historie: Jorden var solsystemets *sinkeklasse*, og rumfolkene var efter a-bomberne i 1945 bekymrede for, at vi kollektivt skulle tage livet af os eller - endnu værre - blive så ensidigt teknisk dygtige, at vi ville forsøge at påtvinge andre planeter vores barbariske væremåde.

Derfor burde enhver jordbo ifølge Adamski udvikle sig åndeligt mod større

næstekærlighed og visdom - blive så kosmiske - at vi kunne blive genfødt på en anden planet. Det havde Adamski fået at vide af en ca. 1000-årig vismand fra Venus.

Jeg var ikke sikker på, at den historie var sand, men SUFOI's generelle videbegær og tolerance over for andres tanker var et tiltalende træk. Det var mennesker af god vilje.

Strid i SUFOI fra starten

Det med tolerance kneb det nu med internt, viste det sig. Allerede 1. juni 59 skrev Ekstra Bladet, at H.C. havde opløst SUFOI for at blive af med spiritisterne. H.C. dementerede: Vel var der et problem, men det skulle løses på anden måde!

Og H.C. var samlingsmærket. Alle danskere kendte den unge flyverløjtnant, der - med kasketten kækt på sned - udfordrede magter og myndigheder med velformuleret kritik.

Han var en god taler og et varmt og charmerende menneske med stor charisma. Men tilbøjelig til at træffe lynhurtige beslutninger og stå urokkeligt fast på dem.

Det var også nødvendigt med en sikker hånd på SUFOI's ror, for medlemsskaren var et mylder af folk med vidt forskellige holdninger, baggrunde og tilgange til ufo-problemet.

I privatlivet var H.C. gift med sin elskede Jytte, og de åbnede deres hjem for „tallerken-folket“. Jytte var også rar og venlig og nok mere afslappet over for divergerende meninger end H.C. Hun stod jo heller ikke i samme evindelige dobbeltild som han. Selv i bestyrelsen måtte han stride med velargumenterende fløje. På den ene side dem, som ønskede en mere jordnær, videnskabelig kurs, på den anden dem, der købte endnu mere fantastiske historier end Adamskis.

Alle i SUFOI vidste, at der var delte meninger i bestyrelsen. Den hed i øvrigt *Kontaktudvalget*, fordi næsten alle troede, at ufo'er var skabt af fremmede intelligenser. I daglig tale hed ledelsen nu *Kontrastudvalget*, men den kroniske uenighed måtte man jo leve med, til der forelå kendsgerninger.

Samtidig var H.C. konstant skydeskive for letbenet kritik udefra. Nogle forlangte ligefrem, at H.C. skulle fyres, fordi han troede på flyvende tallerkener. De holdt ikke engang op, da flyvestation Skrydstrups chef, oberstløjtnant K. Jørgensen, i pressen gav dem et grundkursus i demokrati:

- *SUFOI er H.C. Petersens hobby, og det vil vi ikke blande os i, så længe det ikke medfører pligtforsømmelser. Det har det langt fra gjort! H.C. Petersen er en dygtig officer, der udfører sin tjeneste 100 pct. Hans tjenesteforhold er upåklagelige. Og hvorfor skulle en officer i flyvevåbnet ikke have samme ret til at have en hobby som alle andre? Der går ikke noget skår af flyvevåbnet af den grund!*

Det var en flot salut for ytringsfriheden!

Hold vores sti ren!

H.C. selv udtrykte sig lige så klart, men mindre diplomatisk i UFO-Nyt december 1960:

„Vi må en stakket stund endnu udholde stupiditeten, som den kommer til udtryk bl.a. gennem pressen - repræsenterende såkaldte lærdes personlige meninger og selvfølgelig også disse medløberes følelser.

*En anden faktor generer UFO-sagen fra en helt anden side. Det er mennesker, som **dyrker** UFO-sagen. Det er uhyggeligt at se, hvordan disse personer og grupper blander okkulte og religiøse interesser med UFO-sagen. Vi finder vidnesbyrd herom overalt, hvor der arbejdes med sagen. Jeg har, som I alle véd, hele tiden holdt disse elementer på afstand - og fået prædikatet **diktator!** - Jeg bærer med glæde den beskyldning, blot vor sti er ren.“*

Men i samme nummer havde man et afsnit af føljetonen *„Cosmic Science. Spørgsmål og svar“* af George Adamski. Der var også en julehilsen fra G.A. til „SUFOIs medlemmer - alle børn af den uendelige skaber“. Og endelig en fyldig anmeldelse af Adamskis *„Om bord i rumskibene“*, som bl.a. nævnte, at en venusiansk mester havde forklaret Adamski, at den almægtige er alvidende, og at menneskene på Jorden har fejlet, ellers ville Jorden være glædens hjem.

Men det havde selvfølgelig ikke noget med religion at gøre...

Trods blæsten omkring om H.C. var der grøde i foreningen. I 1961-62 udgav man foruden *„UFO-nyt“* to månedsblade - *„Teknisk Studiehefte“*, redigeret af en anden kaptajnløjtnant, senere formand for SUFOI Frank Petersen, og *„Kosmisk Studiehefte“*, redigeret af Gerda Rørbæk Nielsen. Jeg oversatte selv en del materiale, mens jeg var i trøjen, og var sproglig konsulent på bl.a. den danske oversættelse af George Adamskis beretning om Saturnturen.

Det var den, der smadrede min spinkle tillid til Adamski.

Venusianske Orthon ville være eksploderet

I 1950'erne anede astronomerne ikke, hvordan forholdene på Venus var. Der var to hovedskoler: At der under Venus' tykke skytag skjulte sig en tvilling til Jorden med tyngdekraft, tryk og temperatur nogenlunde som her. *Eller* en hed planet, hvis atmosfæres sammensætning og tryk gjorde liv, som vi kender det, umuligt.

Adamski kunne altså i 50'erne beskrive Venus som et paradys uden, at nogen kunne modbevise det.

Men russiske og amerikanske Venus-sonder viste i de næste ti år, at temperaturen på Venus er omkring 500 grader og lufttrykket ca. 90 gange større end på Jorden.

Hvis den sympatiske Orthon var kommet derfra, ville han, da han forlod sin tallerken, være eksploderet som de dybhavsfisk, vi trækker op til overfladen.

Det *vidste* vi endnu ikke, og tvivlen kom Adamski til gode.

Men at Adamski skulle kunne gå ubekyttet rundt på Saturn, var simpelt hen umuligt.

Dermed kæntrade hans troværdighed for mig, uanset hvor smuk hans filosofi var.

Selvfølgelig kunne Adamski selv være ført bag lyset. Men hvad var så ufonauternes motiver, og hvad var deres smukke filosofi værd, hvis den byggede på løgne? H.C. havde jo igen og igen understreget, at *„rummenneskene er af kød og blod ligesom du og jeg“*, og at *„al tale om kontakt er falsk, hvis den ikke foregår på det **fysiske** plan“*.

Men det *var* svært - også for andre end H.C. - at opgive Adamskis lære, som lovede uendelig udvikling og uendeligt mange nye chancer, når vi trods alt jokker i den åndelige spinat.

Dét var religiøsitet, ikke videnskab.

Det var alvorligt for mange - modsat advarslerne fra andre „åndelige ufologer“ om en global katastrofe natten til 4. februar 1962, når de øvrige otte planeter stod „på linje“ på den anden side af Solen. Dét var jo bare den slags sludder, H.C. så ofte havde advaret imod.

Der var værre trusler i 1962. Den atomare dommedag, som Adamski og andre „kontakter“ havde advaret imod, kom uhyggeligt tæt på virkelighed under Cuba-krisen i oktober, da sovjetrussiske fragtere var på vej til Cuba med atommissiler, som ville kunne nå USA.

Vi værnepligtige CF'ere havde allerede fået at vide, at vores tjenestetid ville blive forlænget med tre måneder, og hvad der derefter ville ske, kunne ingen forudsige.

De russiske skibe stævnede videre mod Cuba, og USA gjorde sine egne atomvåben klar. Kun få timer skilte os fra en global krig, som ville have gjort en hel del af verden til radioaktive ørkener.

Dét undgik vi takket være præsident John F. Kennedys mod og stædighed og den sunde fornuft, der trods alt var et sted i Sovjets leder Nikita Krushtjov.

Adamski i DK

George Adamski og H. C. Petersen på SUFOI-kongressen i Fredericia 5. maj 1963

Foto: Ole Henningsen

Den tredje verdenskrig blev gudskelov afblæst i 11. time. Og jeg fortsatte med at oversætte ufo-stof, indtil det civile paradys åbnede sig igen. Men arbejdet med teksterne blev mere og mere trælst, fordi det mest var Adamski-filosofi - og det blev ikke mere overbevisende, da han overlod det til en sekretær, C.A. Honey, fordi han selv kun skulle være lærer i „Kosmisk Filosofi og Abstrakt Videnskab“. Efter instruks fra rummet.

Adamski fik dog tid til at komme til SUFOI's kongres i Fredericia 5. maj 63. Hele 700 medlemmer mødte op på Fredericia Teater. For nogle var han dagens højdepunkt, selv om han beskedent sagde, han kun var én af ca. 2500 kontaktpersoner. Andre løftede øjenbrynene, da han fortalte, at andre kloder hverken havde behov for sygehuse eller fængsler.

Det var næsten for godt til at være sandt.

Adamskis besøg stoppede ikke den voksende uenighed i SUFOI. Tvært imod. Selv H.C. var nu og da lidt tvivlende over nogle af Adamskis påstande, men mente - urokkeligt loyal - at G.A. måske bare havde misforstået rumfolkene på enkelte punkter. Før det blev afklaret, døde Adamski uden varsel d. 23. april 1965 under et besøg i Washington. Og efterlod H.C. Petersen og os andre med tonsvis af ubesvarede spørgsmål.

Bruddet i 1964 - et farvel til uskylden

I den situation viste H.C. sit uomtvistelige format ved at leve op til Albert Schweitzers ord fra 1961, som blev citeret i UFO-nyt samme år: „*Begyndelsen til alt værdifuldt åndeligt liv er den uforfærdede tro på sandheden og den åbne bekendelse til den.*“

H.C. meldte klart ud: Han anså GA for en ærlig nøgle til tallerkenforskningen.

Selv om han vidste, det ville give ny ballade.

Adamski var og blev den afgørende årsag til skænderierne i Kontrastudvalget. Modsætningerne blev til sidst så store, at H.C. Petersen i 1964 forlod SUFOI for at stifte Dansk International Get Acquainted Program, IGAP, der trofast fulgte Adamski. Med H.C. gik mange andre hædersfolk som Aksel og Gerda Rørbæk Nielsen og Vagn Dybkjær i Kolding. Kontaktudvalget med major Frank Petersen som ny formand overtog SUFOI og UFO-nyt ved årsskiftet 65, og dermed var bruddet et faktum, selv om man i starten forsøgte at bevare en vis forbindelse med IGAP.

Appeller fra bl.a. mig om i det mindste at beholde en fælles rapportcentral, så man kunne give det sandest mulige billede af, hvad danskerne så på himlen, var forgæves. H.C. var så vred og såret, at han ikke ville samarbejde. Og holdningerne i SUFOI var vist næsten lige så hårde på den tid.

Bruddet skadede begge parter

Det var et slag for alle de SUFOI-medlemmer, som havde venner, vi respekterede og holdt af, i begge lejre. Det kunne ikke undgå at gå ud over mange personlige relationer.

Ironisk nok fulgte et pinligt mellem spil, der i første runde fik H.C.'s IGAP til at stå som de mest fornuftige repræsentanter for „ufo-sagen“. En gruppe i SUFOI hoppede nemlig hovedkulds om bord i fablen om en ny Orthon, en rumgud, der ville udslutte alle Jordens mennesker i første sekund af første minut af julenat 1967 - lige bortset fra de Orthon-troende plus 60 gravide kvinder, som skulle overleve dommedag i en betonbunker på Nordsjælland og så genbefolke Jorden med en kosmisk menneskehed.

Selv H.C. vidste vist ikke, om han skulle grine eller græde i den situation. Han tog selvsagt skarp afstand fra den skrøne.

Selv var jeg vaccineret på det tidspunkt.

Dommedag aflyst

Da julenat 67 kom og gik uden kosmisk katastrofe - den blev aflyst et par dage før jul, muligvis fordi ingen af de 60 efterlyste stammødre til en ny menneskehed meldte sig til at holde jul i betonklumpen.

Klogt nok, for resten, for inden nytår satte byggemyndigheden et skilt op ved bunkeren: „**Adgang forbudt. Fare for sammenstyrtning.**“

Derefter kom en mere jordnær fornuft til roret i SUFOI. Langsomt og søgende udviklede H.C.'s oprindelige organisation at udvikle sig hen imod den faktasøgende, skeptiske og lærende organisation, den er i dag.

Vi var mange i SUFOI, der på én gang indså nødvendigheden af denne udvikling og dog dybt savnede „de gode gamle dage“, hvor H.C. fangede hele nationens opmærksomhed med sit modige krav om åbenhed om ufo'erne. Vi savnede ikke mindst alle de gode venner, der pludselig befandt sig på den anden side af et skel, som viste sig at være varigt. Det kunne bedst sammenlignes med en tragisk familiestrid.

Det havde i årene efter stiftelsen i 57 været sådan, at hvis et medlem flyttede til en ny by, behøvede man kun at ringe på døren hos et lokalt SUFOI-medlem, og så var man lige pludselig inde i varmt netværk, hvor man kunne snakke om alt - også andet end ufo'er - og få et inspirerende modspil.

Det oplevede jeg i rigt mål, da jeg i 1960 flyttede fra Aabenraa til Randers for at arbejde et år på Randers Folkeblad. Det gjorde flytningen utroligt meget nemmere for mig knægt og gav mig fra dag 1 et kilde net, hvor jeg også kunne hente meget af den lokale baggrund, jeg havde brug for i jobbet. Især hos kontrastudvalgsmedlemmene Peter Andersen og hans svigerinde Irma Andersen, der begge var på Frank Petersens fløj før bruddet. Gæstfriheden var enorm - og sådan var det ikke kun i Aabenraa og Randers.

Kættene blev uvelkomne

Bruddet i 65 flængede fællesskabsfølelsen i den farverige medlemsskare.

Man kunne stadig snakke sammen - med de fleste. Men der var brat en basal gensidig reservation. Den umiddelbare empati på tværs af synsvinkler, som de fleste havde følt før bruddet, var væk..

Og for os, der blev i SUFOI, var den nære kontakt til H.C. Petersen tabt.

Der blev lidt stille om ham. Da han som 55-årig major gik på pension - i protest mod en tilbudt forfremmelse, hvor han følte, at han skulle træffe potentielt fatale lynbeslutninger på et alt for løst grundlag. Han og Jytte flyttede til Spanien, hvor han i 12 år handlede med ejendomme.

Da de vendte hjem til Danmark, boede de først boede i deres sommerhus ved Limfjorden. Derpå flyttede de til Skive, hvor H.C. i en årrække havde en alternativ praksis med magnetbehandling. Senere købte de et dejligt gammelt hus i Jelling tæt ved kirken. Mens de boede her, døde Jytte. Det var et meget hårdt slag for den gamle veteran, der i virkeligheden gemte en følsom personlighed bag sin sommetider barske facon.

H.C.'s sidste år

For fem år siden flyttede H.C. til Hedensted. I sine sidste år var han plaget af en pinefuld cancer, som bl.a. gjorde det meget svært for ham at tale i den sidste tid. En grum og ufortjent skæbne for et menneske, der netop altid havde elsket intens samtale med andre.

Men ensom blev H.C. heldigvis ikke i sin alderdom. Hans veninde, kunstmaleren Lise Agersnap, kom for at tage sig af ham kort efter hans flytning til Hedensted, og takket være hende blev H.C.'s sidste år trods sygdom og smerter en god og varm tid, hvor han stadig var i aktivitet og ivrigt udvekslede synspunkter med andre åndeligt søgende.

Lise var også hos ham, da han stille sov ind den 9. juli 2013, 89 år gammel.

Foruden hende efterlader han sine to børn, Lars og Inge, og børnebørn.

H.C. Petersen blev bisat fra Bredballe Kirke den 12. juli 2013.

De seneste år havde H.C. heller ikke så meget kontakt med IGAP, men fremlagde nu og da sine ideer og holdninger til tilværelsen i et skrift til en udvalgt skare. Han var aktiv indtil fem dage før sin død.

Med ham er Danmark blevet en stærk og engageret personlighed fattigere.

Men den interesse for uidentificerede flyvende objekter og andre usædvanlige himmelfænomener, som han fik gjort stueren i Danmark, lever videre - både i SUFOI og i IGAP, selv om hovedvægten i SUFOI i dag ligger på hårdt tjekkede fysiske fakta og naturvidenskabelig metode.

Folk ser stadig usædvanlige ting på himlen, og de fortjener, at nogen forsøger at opklare mystikken. Det kræver intens og stædig efterforskning, for der bliver stadig rapporteret ufo'er i 2013 - og i fremtiden.

Personligt vil jeg vil savne H.C. Petersen for hans styrke, ildhu og mod - og varme venlighed, for sådan kunne han også være.

Per Borgaard, fhv. redaktør

Dansk IGAP har i anledning af H.C. Petersens død udsendt et særnummer af deres tidsskrift om ham og hans arbejde for at få sandheden om ufo-observationer frem. Det kan bestilles hos redaktøren, [Ole Kammeyer Christensen](#), Uglekær 25, 6200 Aabenraa.

Lise Agersnap og H.C.'s to børn, Lars Petersen og Inge Hedegaard Müller, har netop skænket hans store materialesamling om ufoer og åndsvidenskab til det svenske Archives for the Unexplained (AFU), der er verdens største arkiv for ufo-materialer.

Løst og facts

ved Ole Henningsen

Perus Luftvåben åbner UFO kontor igen

Efter en ophobning af rapporter om observationer af mystiske himmelfænomener i Peru, har de væbnede styrker igen åbnet deres UFO-kontor. I Flyvevåbnets afdeling for undersøgelse usædvanlige luftfænomener (DIFAA) vil sociologer, arkæologer, astronomer og militært personel samarbejde, rapporterede det officielle nyhedsbureau Andina. De observatører, der rapporterer om himmelfænomener ved nu, at myndighederne i Peru gennemgår informationerne, sagde oberst Julio Vucetich. <http://www.welt.de/newsticker/news2/article121054197/Peruanische-Luftwaffe-eroeffnet-UFO-Buero-wieder.html>.

Arkivet AFU med ny hjemmeside

Verdens største ufo-arkiv i Norrköping i Sverige, AFU, Archives for the Unexplained, har fået ny hjemmeside, hvor du kan se sidste nyt vedr. ankomne arkivalier.

Ud over de senest ankomne adskillige tons materialer fra donatorer i England, har arkivet i oktober 2013 modtaget H. C. Petersens efterladte arkivmaterialer samt 120 kg fra SUFOI og Ole Henningsen. <http://www.afu.se/afu2/> - se under News.

Omtale af arkivets samlinger af ufo-rapporter findes her: <http://www.afu.se/afu2/>

På billedet ses SUFOI's Rapportarkiv, der placeret i kronologisk orden i 120 brevordnere indeholder ca. 12.000 af de danske ufo-rapporter.

Hjerneboksen på P1

Hjerneforskeren Peter Lund Madsen har ved forskellige lejligheder i sine udsendelser *Hjerneboksen på P1* beskæftiget sig med menneskets sanser.

I udsendelsen *Døden i Hjerneboksen*, 23. september 2013 kl. 10:03 på P1, fortæller han kort om synssansen, dvs. processen at se og sanse indtrykkene med start ca. 4 min. inde i udsendelsen og nogle minutter frem.

Denne særudgave af Hjerneboksen på P1 er et uddrag af et over 2 timer langt show, optaget den 29. august 2013 på Teatret Sorte Hest i København.

Hør udsendelsen (57:00) <http://www.dr.dk/P1/Hjerneboksen/Udsendelser/2013/09/23100136.htm>.

Kender du vejrets detektiver?

Når en vejr-sag er mystisk, underlig eller tilsyneladende uforklarligt, så sætter vi Vejrets Detektiver på den, skriver DMI i sit ugentlige nyhedsbrev 11. oktober 2013.

Kernen i Vejrets Detektiver er pensioneret grønlandsmeteorolog Leif Rasmussen og seniorklimatolog John Cappelen. De får overdraget sagen, når eksempelvis læserne af dmi.dk indsender billeder med „mystiske“ vejrfænomener, eller DMI får spørgsmål af „mystisk“ karakter.

Læs mere om hatteskyen: <http://www.dmi.dk/laer-om/temaer/vejr/vejrets-detektiver/en-ret-speciel-hattesky-en-pileus-uden-sky/>.

Vejrets detektiver har løst 15 sager på dmi.dk siden de mystiske „røgfaner“ på Grønland satte gang i projektet. Du kan få et overblik over mysterierne på adressen: <http://www.dmi.dk/laer-om/tema/vejrtemaer/vejrets-detektiver/>.

Listen bliver opdateret, når Vejrets detektiver tager en ny sag.

Temaet Lysfænomener på himlen kan ses på denne

adresse: <http://www.dmi.dk/en/laer-om/in-general/spoergsmaal-og-svar/lysfaenomener-paa-himlen/>.

Tilmeld dig DMI's ugentlige, elektroniske

nyhedsbrev: <https://www.anpdm.com/form/41455B447440425A4171/414B51477646475D4171>.

Det må være en af H.M. Dronningens hatte, var den umiddelbare reaktion fra et fremtrædende medlem af Vejrets detektiver. Og det er da også en sky ud over det sædvanlige, vi gengiver her. Den blev set og fotograferet den 14. april 2010 ved Horsens af Verner Topsøe-Jensen.

Linsesky i Annapurna-området, Nepal

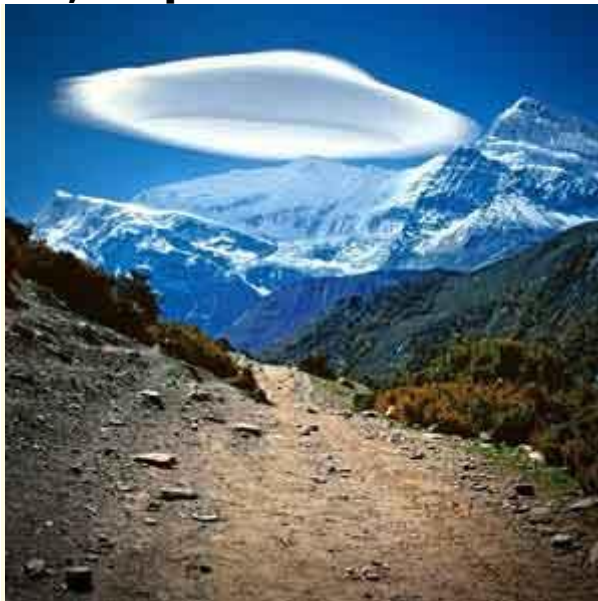

Foto: <http://www.nepalguidetreks.com/abc.php>

Læs ufo-beretninger på www.ufo.dk

Seneste indberetninger til SUFOI om ufo-oplevelser kan ses på www.ufo.dk under *Observationer*.

Bliv medlem af SUFOI's Støttekreds i 2015

- og vælg en bog

Foreningen Skandinavisk UFO Information drives af frivillig og ulønnet arbejdskraft. Vores primære opgave er at give offentligheden seriøs information om ufomyten gennem ufo.dk og sekundært at registrere observationer af usædvanlige himmelfænomener. Du kan læse om SUFOI's formål og vision [her](#).

Du kan med et økonomisk bidrag på kr. 250 - og naturligvis gerne mere - gøre det muligt for os fortsat at drive ufo.dk og foretage undersøgelser af ufooplevelser.

Vi håber, at rigtig mange vil fortsætte med at bakke op om vores arbejde ved at blive medlem af støttekredsen.

Betaling kan foretages på girokonto 9 11 77 25 eller via netbank til konto 3113-9117725. Brug venligst kortkode 01 og anfør navn, adresse og bestillingsnummeret (fx B-075) på den ønskede, gratis titel.

Som medlem af SUFOI's Støttekreds har du ingen forpligtelser over for foreningen. Støttebeløbet gælder for et år.

UFO-Mail udgives af Skandinavisk UFO Information.

© SUFOI 2013. Nyhedsmedierne kan, i henhold til ophavsretsloven og med tydelig kildeangivelse, bringe citater fra signerede artikler. Artikler må kun bringes i deres hele udstrækning efter skriftlig aftale med [Skandinavisk UFO Information - SUFOI](#). Print og fotokopier af indhold fra *UFO-Mail* er belagt med Copydan-vederlag.